



**Starší L. Tom Perry**  
Kvorum Dvanácti apoštolů

## Kněžství Aronovo

*Kněžství, jehož jste nositeli, je mimořádný dar, neboť dárcem je samotný Pán. Používejte ho, zvelebujte ho a žijte tak, abyste ho byli hodni.*

**K**dyž jsem před 25 lety promlouval na generální konferenci, představil jsem jednu vizuální pomůcku, která stála vedle mě. Byl to můj nejstarší vnuk. Tehdy čerstvě obdržel Aronovo kněžství a byl vysvěcen jáhnem. Využil jsem tehdy příležitosti, abych mluvil přímo k němu o důležitosti přijetí Aronova kněžství.

Svému vnukovi jsem řekl:

„Nejsem moc potěšen situací ve světě, kterou ty a ostatní mladí muži dědíte, zatímco se ujímáte své role stát se muži. I když ti z nás, kteří jsou starší, již mají věk a postavení na to, aby ve světě něco ovlivnili, domnívám se, že jsme velmi zklamali v tom, že jsme dopustili, aby se svět dostal do takového stavu. To tě staví do situace, kdy mnozí z těch, se kterými se budeš muset stýkat, nebyli vychováni s pochopením či s úctou k tradičním hodnotám. Tlak vrstevníků tudíž bude mnohem těžší a větší.“

Přinesli jsme si domů rádia, gramofony a televize. I když každé toto zařízení může nabídnout hodnotnou zábavu, velké množství toho, co se produkuje pro potěchu našeho ucha a oka, nemá schopnost mladé muže inspirovat a podporovat. Většina toho,

co je produkováno, je ve skutečnosti degradující. Stisknutí tlačítka přímo u vás doma má potenciál zničit ve vás vědomí toho, co je správné a co je špatné.“ („I Confer the Priesthood of Aaron“, *Ensign*, Nov. 1985, 46.)

Čím více se vše mění, tím více vše zůstává stejné – vyjma technologií. Jsem v pokušení zeptat se mladých mužů v Aronově kněžství, zda vůbec vědí, co to gramofon je. Pro ty z vás, kteří to nevědí, je to něco, k čemu jsme kdysi chodili v obývacím pokoji a co jsme zapínali, abychom mohli poslouchat hudbu. Jen si to představte – museli jsme k tomu přijít, místo abychom si to mohli s sebou kamkoli odnést.

Také jsem učil svého vnuka Terryho o čtyřech důležitých ponaučeních z příběhu Daniela ze Starého zákona. Říkal jsem mu, aby 1) udržoval své tělo zdravé a čisté, 2) rozvíjel svou mysl a stal se moudrým, 3) byl silný a odolával pokušení ve světě, který je pokušeními naplněn, a 4) aby důvěřoval Pánu, a zvláště tehdy, když bude potřebovat Jeho ochranu.

Své rady určené Terryemu jsem zakončil těmito slovy: „Tyto příběhy z písem nikdy nezestárnou. Budou

pro tebe stejně tak podnětné, jako když je budeš číst jako jáhen, učitel, kněz, misionář, domácí učitel, prezident kvora starších, nebo ať již tě Pán povolá k čemukoli. Budou tě učit tomu, abys měl víru, odvahu, lásku k bližním, sebedůvěru a důvěru v Pána.“ (*Ensign*, Nov. 1985, 48.)

Jsem rád, že vám mohu oznámit, že Terry byl věrný poučení, které jsem mu předal před 25 lety. Později obdržel Melchisedechovo kněžství, sloužil věrně na misi a nyní slouží jako prezident kvora starších, a samozřejmě je otcem krásné dcery.

Za poslední čtvrtstoletí se toho hodně změnilo. Další věc, která se stala, je to, že mnoho mých vnoučat vyrostlo a mají své vlastní děti. Letos v létě jsem měl možnost stát v kruhu nositelů kněžství a vložit ruce na hlavu svému nejstaršímu pravnukevi, když mu jeho otec udílel Aronovo kněžství. I když můj pravnuke dnes nestojí po mém boku, rád bych zaměřil svůj proslov na něho a na vás všechny, úžasné mladé muže, kteří jste nositeli Aronova kněžství.

Obdržet Aronovo kněžství je velmi mimořádné pozhledání. Historie zaznamenává onen slavný den, kdy bylo kněžství znovuzříženo na zemi a dalo mužům právo jednat jako Boží zástupci při vykonávání posvátných kněžských obřadů. 5. dubna 1829 dorazil Oliver Cowdery k Josephu Smithovi v Harmony v Pensylvánii. Oliver se dotazoval Proroka na jeho překládání dávných záznamů – Knihy Mormonovy. Oliver byl přesvědčen o božské povaze tohoto díla a souhlasil s tím, že bude při překládání pracovat jako pisář. Jakmile se pustil do práce jako pisář, překladatelské dílo pokračovalo rychle kupředu.

15. května 1829 již Joseph a Oliver dospěli k 3. Nefimu. Zpráva o vzkříšeném Spasiteli, který navštívil západní



polokouli, a o Jeho učení o křtu, je naplnila nadšením. Když četli v 3. Nefim, v duchu si začali klást otázky týkající se křtu. Jaký způsob křtu byl správný, a kdo měl pravomoc vykonávat tento posvátný spásný obřad? Hledali odpověď na tyto základní naukové otázky. Rozhodli se, že o odpověď budou usilovat skrze modlitbu, a tak se odebrali na nedaleké místo na břehu řeky Susquehanny. Vylili svá srdce, a nebesa se jim otevřela. Zjevil se jim anděl, který se představil jako Jan Křtitel, a řekl Josephovi a Oliverovi, že jedná pod vedením Petra, Jakuba a Jana, kteří jsou nositeli vyššího kněžství. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:72.)

Vložil jim ruce na hlavu a pravil: „Vám, spoluslužebníci moji, ve jménu Mesiáše, předávám kněžství Aronovo, které drží klíče služby andělů a evangelia pokání a křtu ponořením na odpuštění hříchů; a to již nebude nikdy vzato ze země, až i synové Léviovi

opět budou obětovati oběť Pánu ve spravedlivosti.“ (NaS 13:1.)

Později Oliver vylíčil tuto událost těmito slovy: „Ale ... [přemýšlejte], dále chvíli [přemýšlejte], jaká radost naplnila naše srdce a s jakým překvapením jsme se museli sklonit, ... když jsme obdrželi pod jeho rukou Svaté Kněžství.“ (Joseph Smith–Životopis 1:71, odkaz pod čarou.)

Poté, co lidstvo čekalo celá staletí na to, aby Boží pravomoc byla znovu-zřízena, moc a sláva svatého Aronova kněžství se vrátila na zem. Ve 107. oddíle Nauky a smluv se dozvídáme, proč je toto menší kněžství nazýváno kněžstvím Aronovým:

„Druhé kněžství se nazývá kněžství Aronovo, protože bylo předáno Aronovi a semeni jeho po všechna pokolení jejich.

To, proč je nazýváno menším kněžstvím, je proto, že je přídatkem k většímu neboli Melchisedechovu

kněžství a má moc pro poskytování vnějších obřadů. ...

Mocí a pravomocí menšího neboli Aronova kněžství je držeti klíče služby andělů a vykonávat vnější obřady, literu evangelia, křest pokání na odpuštění hříchů, v souladu se smlouvami a příkázáními.“ (NaS 107:13–14, 20.)

Mladí muži v Aronově kněžství získávají moc a pravomoc být nejen zástupci Páně při vykonávání svých kněžských zodpovědností, ale získávají také klíče služby andělů.

Mladí muži Aronova kněžství, svědčím vám o tom, že Pán je zavázán posvátnou smlouvou žehnat vašemu životu podle vaší věrnosti. Pokud budete dbát varovného hlasu Ducha Svatého a budete následovat Jeho pokyny, budete požehnáni službou andělů. Toto požehnání dodá vašemu životu moudrost, poznání, moc a slávu. Toto je zaručené požehnání, které vám slibuje Pán.

Před několika měsíci jsem měl příležitost navštívit postní a svědecké shromáždění v jednom sboru. Poradce kvora Aronova kněžství se postavil, aby vydal svědectví. Díky jeho svědectví jsem získal nový náhled na to, co to znamená, že nositel Aronova kněžství drží klíče služby andělů.

Tento poradce popisoval, co zažil s nositeli Aronova kněžství ze sboru onoho rána. Cestou na shromáždění si všiml dvou mladých jáhnů, jak jdou s obálkami na postní oběti za členy domů. Zapůsobilo na něj, jak byli oblečeni ve svátečním a jak ke svému úkolu přistupovali s tichou důstojností. Poté doprovázel dva kněze, kteří šli požehnat a roznést svátost do domova pro fyzicky a mentálně postižené muže. Bylo to poprvé, co tito dva mladí muži měli příležitost navštívit tento domov, a jejich poradce si všiml, jak uctivě a laskavě přistupovali ke svému kněžskému úkolu.

Poté se poradce podělil o krátký zážitek, který se ho hluboce dotkl, protože jeden z kněží mu připomněl, co to skutečně znamená být opravdovým služebníkem Ježíše Krista – být doslova sloužícím andělem. Mladý muž, který shromážděným roznášel vodu, přišel k muži, který, jak se zdálo, byl postižen Downovým syndromem. Stav tohoto muže mu neumožňoval vzít si kalíšek vody z podnosu a vypít ho. Tento mladý kněz ihned danou situaci vyhodnotil. Levou rukou tomuto muži podepřel hlavu, aby se mohl při pití zaklonit, a pravou rukou vzal kalíšek z podnosu a jemně a pomalu ho zvedl k jeho ústům. Na tváři muže se objevil výraz vděčnosti – výraz člověka, kterému někdo jiný posloužil. Tento úžasný mladý kněz pak pokračoval v roznášení vody dalším shromážděným členům.

Poradce ve svém svědectví vyjádřil, jak se při tomto dojemném okamžiku



cítil. Řekl, že v duchu plakal radostí a uvědomoval si, že Církev je díky těmto mladým, laskavým a poslušným nositelům Aronova kněžství v dobrých rukou.

President Ezra Taft Benson kdysi řekl: „Dejte mi mladého muže, který se uchovává morálně čistým a který se věrně účastní církevních shromáždění. Dejte mi mladého muže, který zvelebí své kněžství a získal ocenění Povinnost vůči Bohu a skautské ocenění „Orlí skaut“. Dejte mi mladého muže, který vystudoval

seminář a který má planoucí svědectví o Knize Mormonově. Dejte mi takového mladého muže, a já vám dám mladého muže, který dokáže konat zázraky pro Pána v misijním poli i po celý svůj život.“ („To the Youth of the Noble Birthright“, *Ensign*, May 1986, 45.)

Rodiče těchto úžasných mladých mužů a žen, pověřujeme vás posvátnou zodpovědností učit své děti naukám svatého kněžství. Vaše děti se musejí v raném věku učit o tom, jaké požehnání je mít Pánovo věčné

kněžství, a co musejí osobně dělat, aby si tato požehnání zasloužily.

Biskupové, máte klíče kněžství, abyste předsedali mladým mužům Aronova kněžství, abyste se s nimi radili a abyste je učili kněžským povinnostem. Dbejte prosím na to, aby každý mladý muž, který je hoděn obdržet Aronovo kněžství, rozuměl závazkům a požehnáním, které jako nositel kněžství má. Pomozte mu naučit se zvelebovat kněžství již nyní tím, že mu budete zadávat důležité úkoly a že mu budete pomáhat sloužit druhým.

Mladí muži, vyzývám vás, abyste postavili svůj život na základech pravdy a spravedlivosti. Jsou to ty jediné základy, které vydrží tlaky tohoto života a přetrvají po celou věčnost. Kněžství, jehož jste nositeli, je mimořádný dar, neboť dárce je samotný Pán. Používejte ho, zvelebujte ho a žijte tak, abyste ho byli hodni. Rád bych, abyste věděli, že mám mimořádné a osobní svědectví o jeho moci. Žehná mému životu v mnoha směrech.

Také vás vyzývám, abyste se dnes rozhodli, že budete cítit toto velké požehnání a že se budete připravovat na postup v jednotlivých úřadech Aronova kněžství, kterými jsou jáhen, učitel a kněz. Připravujte se na ono veliké požehnání plynoucí z přijetí Melchisedechova kněžství, které budete muset být hodni obdržet, než budete sloužit jako misionáři na plný úvazek. Pán potřebuje, abyste se připravili na Jeho službu, zvláště na onu velkou zodpovědnost, kterou budete mít, až budete hlásat Jeho evangelium světu. Slibuji vám, že když se připravíte na přijetí Jeho svatého kněžství, doslova vám vylije svá požehnání na vaši hlavu. Toto svědectví vám zanechávám ve jménu našeho Pána a Spasitele, vskutku Ježíše Krista, amen. ■



**Starší David A. Bednar**

Kvorum Dvanácti apoštolů

## Přijmi Ducha Svatého

*Tato tři slova – „Přijmi Ducha Svatého“ – nejsou jen jakýmsi pasivním prohlášením; naopak – představují kněžský příkaz, autoritativní výzvu jednat a nedopustit, aby bylo pouze jednáno za nás.*

**M**é poselství se zaměřuje na to, jak důležité je v každodenním životě usilovat o to, abychom skutečně přijímali Ducha Svatého. S modlitbou zvu Ducha Páně, aby každého z nás učil a povznášel.

### Dar Ducha Svatého

Když byli Joseph Smith a Elias Higbee v prosinci 1839 ve Washingtonu, D.C., aby usilovali o odškodnění nepravostí spáchaných na Svatých v Missouri, napsali Hyrumu Smithovi tato slova: „President [Spojených států] se nás během našeho rozhovoru otázal, v čem se lišíme ve svém náboženství od ostatních náboženství této doby. Bratr Joseph řekl, že se lišíme ve způsobu křtu a v daru Ducha Svatého vkládáním rukou. Měli jsme za to, že vše ostatní, co přichází v úvahu, je obsaženo v daru Ducha Svatého.“ (Učení presidentů Církve: Joseph Smith [2008], 97.)

Duch Svatý je třetím členem Božstva; je duchovní bytostí a vydává svědectví o veškeré pravdě. V písmech je Duch Svatý nazýván Utěšitelem (viz Jan 14:16–27; Moroni 8:26), Učitelem (viz Jan 14:26; NaS 50:14) a Zjevovatelem (viz 2. Nefi 32:5). Zjevení od Otce a Syna jsou předávána Duchem

Svatým. Je svědkem o Otci i Synu a je Jejich poslem.

Duch Svatý se mužům i ženám na zemi projevuje jak prostřednictvím moci, tak i daru Ducha Svatého. Moc Ducha může člověk pocítit i před křtem; je to ono přesvědčivé svědectví o tom, že Ježíš Kristus je naším Spasitelem a Vykupitelem. Prostřednictvím moci Ducha Svatého mohou upřímní zájemci obdržet přesvědčení o pravdivosti Spasitelova evangelia, Knihy Mormonovy, skutečnosti Znovuzrození a o prorockém povolání Josepha Smitha.

A teprve poté, co byl řádně vykonán křest patřičnou pravomocí, je udělen dar Ducha Svatého vkládáním rukou těmi, kteří jsou nositeli Melchisedechova kněžství. Pán prohlásil:

„Ano, činite pokání a buďte pokřtěni, jeden každý z vás na odpuštění hříchů svých; ano, buďte pokřtěni vpravdě vodou a pak přichází křest ohněm a Duchem Svatým. ...

A ty, kteří mají víru, budete konfirmováni v církvi mé vkládáním rukou a já jim udělím dar Ducha Svatého.“ (NaS 33:11, 15.)

Apoštol Pavel tuto zásadu vysvětlil Efezským, když se jich zeptal: „Přijali-li jste Ducha svatého,